

да изнася на нѣколко пѣти отъ Добруджа съ свои агенти кожи направо за Анкона<sup>1)</sup>. Презъ 1615 г. нему е било поръчано отъ републиката да събере въ София вземанията на покойния му братъ Стефанъ и да се разплати на кредиторитѣ<sup>2)</sup>. Презъ 1617 г. самиятъ Биаджио Кавалканти не билъ вече между живитѣ. Въ дубровнишкитѣ архиви сж останали само ликвидационнитѣ смѣтки между неговитѣ наследници и Радѣ Сладоевичъ, Пиетро Водопичъ и други софийски търговци, които презъ 1616—1618 г. търгували съ кожи, изпратени отъ България за Анкона и Дубровникъ<sup>3)</sup>.

Въ „писмата и нарежданията“ на републиката отъ 1615 г. сж споменати и други нови дубровнишки търговци: Михаелъ ди Джиовани, Марко ди Стефано, Андрея ди Джиовани и братята Лончиали<sup>4)</sup>, а две години по-късно — Стефано Барби<sup>5)</sup>, Джакомо Мартолози<sup>6)</sup>, както и новия капеланъ на колонията — Виченцо ди Агостино<sup>7)</sup>. Сжществуването на голѣма дубровнишка колония въ София презъ това време е отбелязано и отъ чуждестранни пътешественици. Австриецътъ Адамъ Венеръ описва презъ 1616 г. София като „много населено тържище“, населено отъ „българи, дубровчани, гърци и много евреи, отъ които по-значителната частъ се занимаватъ съ разни видове занаяти и търговия“<sup>8)</sup>. Много чужденци, които искали да се ползватъ съ привилегии въ търговията си, се именували дубровчани, — нѣщо не винаги изгодно за софийската дубровнишка колония<sup>9)</sup>. Между членоветѣ на последната презъ 1618 г. е избранъ за втори драгоманъ въ Цариградъ търговеца Андреа ди Флорио<sup>10)</sup>, а сжщо за кореспондентъ отъ София е посоченъ отново Джироламо Граси<sup>11)</sup>, сжщия, който се споменава въ нѣкои доку-

<sup>1)</sup> „Die detto (27 Agosto 1612). A nome di Dio à buon viaggio, guadagno e salvamento Rado Sladoevich agendo per conto di Biagio Cavalcanti s'assicura e vuol essere assicurato . . . sopra pezzi № 200 di cori bovini di Dobruccia . . . che à buon salvamento arrivati saranno in Ancona“ . . . Sic. e nol. a. 1612—14 fol. 20V<sup>o</sup>; сжщо fol. 57V<sup>o</sup> 17. X. 1612.

<sup>2)</sup> Lett. e com. т. 43 ф. 16.

<sup>3)</sup> „1616. Heredi di quondam Biagio Cavalcanti devono dare a i 17 di Agosto ducati 117. 10. 3 fatti boni a Rado Sladoevich per saldo di partite correnti di detto Cavalcanti . . .“ Div. not. т. 134 ф. 18V<sup>o</sup> (на обратната страна на тома). „1617. Heredi di quondam Biagio Cavalcanti conto loro d'Ancona dare a 25 Decembre ducati 2448 . . .“ п. т. ф. 19V<sup>o</sup>.

<sup>4)</sup> Lett. e com. т. 43 ф. 23. Между първия отъ тѣхъ и нѣкой си Биаджио Кавриага се породилъ споръ въ който се намесили отъ Дубровникъ п. т. ф. 24. Сжщия Кавриага се споменава въ смѣткитѣ на бившето съдружие между Кавалканти и други софийски търговци. Div. not. т. 134 ф. 20V<sup>o</sup> (на обратната страна на тома).

<sup>5)</sup> Lett. e com. т. 43 ф. 57, 58, 60.

<sup>6)</sup> П. т. ф. 106V<sup>o</sup>. Сжщия е билъ кореспондентъ отъ София, а сжщевременно посредникъ въ отношенията между Дубровникъ и Цариградъ.

<sup>7)</sup> П. т. ф. 58V<sup>o</sup>, 60, 82. Една година преди това отъ Дубровникъ е изпратено едно обширно изложение до Петъръ Солинатъ титулуванъ „Vescovo di Soffla, e visitatore apostolico in Ciprovaз“. Lett. e com. т. 43 ф. 40; ср. сжщо fol. 24V<sup>o</sup> и 28.

<sup>8)</sup> Шишмановъ, Д ръ Ив. ц. с. стр. 455.

<sup>9)</sup> Lett. e com. т. 43 ф. 59V<sup>o</sup>. Единъ такъв търговецъ билъ Бернардо Квартини за когото отъ Дубровникъ съобщили на софийската колония да го счита за дубровчанинъ. п. т. ф. 108V<sup>o</sup>.

<sup>10)</sup> Писмо на М. Baseglio и В. Binciola отъ Цариградъ отъ 8 ноември 1618 fasc. 44 № 1819.

<sup>11)</sup> Lett. e com. т. 43 ф. 156V<sup>o</sup>; Писма на сжщия отъ София отъ 25. X. 1618.